

kommer, at en samarbejdsordning ville være forbundet med en ret betydelig ekstra administration.

Kommissionen kan derfor ikke anbefale, at fremtidens krav til byretterne søges opfyldt ved at etablere samarbejdsordninger mellem de eksisterende byretter.

Der henvises til betænkning nr. 1398/2001 side 222-236.

2.2.1.4. Domstolenes Strukturkommission konkluderer på den anførte baggrund, at det ikke vil være muligt at opfylde fremtidens krav til byretterne inden for rammerne af den nuværende byretsstruktur.

Kommissionen har derfor koncentreret sig om at overveje, hvilken ændret struktur der vil kunne sikre, at de enkelte byretter bliver ressourcemæssigt »bæredygtige« og selvstændigt kan opfylde fremtidens krav.

Kommissionen anfører, at det som udgangspunkt vil være bedst, at der er ét tingsted i hver retskreds, men at geografiske og praktiske forhold lokalt vil kunne tale for, at den enkelte byret har et hovedtingsted, hvor størstedelen af embedets opgaver – herunder de administrative opgaver – varetages, og et eller flere afdelingskontorer.

Eventuelle afdelingskontorer bør efter kommissionens opfattelse i givet fald varetage sagsområder som f.eks. fogedret, dødsboskifteret, gældssaneringsager og notarialvæsen. Sager inden for disse områder vil eventuelt også kunne gennemføres i andre lokaler rundt om i retskredsen, f.eks. lokaler på et kommunekontor.

Der henvises til betænkning nr. 1398/2001 side 236-243.

2.2.1.5. Domstolenes Strukturkommissionens »idealmodel« for fremtidens byretter er udarbejdet under den forudsætning, at Retsplejerådets forslag i betænkning nr. 1352/1998 (nævningereform) og 1401/2001 (instansreform mv.) gennemføres.

Kommissionen finder, at en byret i almindelighed bør have kapacitet til på samme tid at gennemføre kollegial behandling af to sager (civile sager og/eller nævningsager) sideløbende med, at der er dommerkapacitet til at varetage embedets øvrige almindelige opgaver, herunder navnlig andre retssager og akutte retsskridt som f.eks. grundlovsforhør.

Det vil efter kommissionens opfattelse i reglen være vanskelig at opfylde disse forudsætninger fuldt ud, medmindre der er ansat mindst 6-8 dommere ved embedet. Dette udgangspunkt vil enkelte steder i landet føre til retskredse med en meget betydelig geografisk udstrækning. De få steder, hvor dette vil være tilfældet, bør man efter kommissionens opfattelse ud fra et nærhedshensyn anvende afdelingskontorer i videre

omfang end anført ovenfor, herunder til egentlige retssager.

Endvidere foreslår kommissionen under henvisning til de helt særlige geografiske forhold, at Bornholm opretholdes som en selvstændig retskreds, selv om kredsen vil have en sådan størrelse, at den ikke selvstændigt vil kunne opfylde alle kravene til fremtidens byretter. Kommissionen foreslår, at Københavns Byret skal yde den nødvendige bistand til retten på Bornholm.

2.2.1.6. Domstolenes Strukturkommission foreslår på denne baggrund, at de nuværende 82 byretskredse sammenlægges til 25 retskredse.

Efter kommissionens forslag vil der i flertallet af byretskredsene være ansat 6-8 udnævnte dommere.

Kommissionen lægger op til at etablere et eller to afdelingskontorer i 16 af de foreslåede byretskredse. På grund af de geografiske afstande inden for de pågældende retskredse har man forudsat, at afdelingskontorer i henholdsvis Thisted og Tønder ikke alene anvendes til behandling af fogedsager mv., men også til behandling af egentlige retssager.

Ud fra hensynet til den mest hensigtsmæssige ressourceudnyttelse finder kommissionen, at de nuværende bitingsteder uden permanent bemanning ikke bør opretholdes. Det vil efter kommissionens opfattelse være en bedre løsning, hvis det lokalt kan aftales, at retten efter behov kan bruge et lokale hos en kommune. Man kunne f.eks. forestille sig, at kommunen et par dage om måneden – afhængig af behovet – stiller et lokale til rådighed til behandling af fogedsager og andre sager, hvor et særligt nærhedshensyn gør sig gældende.

Der henvises til betænkning nr. 1398/2001 side 247-348.

2.2.1.7. Som anført under pkt. 1 ovenfor er det et centralt mål med den foreslåede domstolsreform at styrke byretterne, så de bliver i stand til som udgangspunkt at varetage alle civile sager og straffesager i første instans på en kompetent og effektiv måde. Domstolsreformen bør samtidig sikre administrativt »bæredygtige« enheder og fastlægge rammerne for en mere rationel ressourceudnyttelse ved domstolene.

Justitsministeriet er enig med Domstolenes Strukturkommission i, at retskredsstrukturen bør udformes med udgangspunkt i de opgaver, som byretterne vil skulle løse i fremtiden, og de krav, som disse opgaver vil stille til retternes personale og administration.

Det drejer sig bl.a. om, at byretterne efter lovforslaget skal være den almindelige førsteinstans i civile sager og selvstændigt skal kunne behandle alle sagstyper, jf. pkt. 3 nedenfor. Dette forslag forudsætter, at